

حاشیه‌های والیبال باشار جمع نمی‌شود

داستان سی‌وهشتمین دوره رقابت‌های لیگ برتر والیبال مردان ایران با قهرمانی فولاد سیرجان در فینالی مهیج به نقطه پایان رسید، اما خاطره حاشیه‌های زشت آن نه و ای کاش با افتادن آب از آسیاب، این داستان تلخ به دست فراموشی سپرده نشود.

تاسف‌بار است، اما غیرقابل کنمان که والیبال ایران با حاشیه عجین شده است، نه چون فینال لیگی که همین چند روز قبل پرورنده آن بسته شد، با درگیری روی سکوها و پرتاب اشیا خطرناک به داخل زمین همراه بود، بلکه به دلیل تکرار مکرر این اتفاق در طول بازی‌های فصل که از جمله آن می‌توان به اتفاقات تلخ و ناگوار بازی پاس گرگان با شهرداری ارومیه اشاره کرد که در زمین مسابقه را به ریگ بوکس تبدیل کرده بود، درست مثل سال‌های قبل که باعث پرنرنگ‌تر شدن حاشیه‌ها از متن اصلی شده بود، به‌طوری‌که حتی به بازی‌های والیبال باشگاهی آسیا هم کشید و درست روزی که فولاد سیرجان ایرانیان با حریفی از اندونزی بازی داشت، تماشاگران شهباد با شعارهای خود چنان جوی در سالن به راه انداختن که بعد از پایان بازی عطایی در اعتراض به این رفتار ناشایست گفت مثل یک غیر ایرانی با ما برخورد کردند.

موضوع بداخلاقی روی سکوها سالن‌ها و استادیوم‌ها از گذشته تا به امروز وجود داشته ، اما در حال حاضر این موضوع تبدیل به یک معضل پیچیده شده است، به‌طوری‌که حتی فینال لیگ را هم به چالش می‌کشاند. دیداری که هیجان آن می‌تواند بیشترین لذت را برای تماشاگران دو تیم به همراه داشته باشد، اما نه وقتی درگیری‌های حاشیه‌ای به یک عادت بسرای سکوها تبدیل شده است. البته جای تعجبی هم ندارد. اشتباهی که به عادت تبدیل شود، نه بازی فینال می‌شاند، نه تفاوتی برای دوست و دشمن قائل می‌شود.

تعمیرات رنگی بی‌تردید یکی از بزرگ‌ترین دلایل رخ دادن چنین اتفاقاتی روی سکوهاست.علاقه کورگوانه به یک تیم ممکن است تماشاگران آن را به سمت و سوی بروز رفتارهای تهاجمی و ناهنجار سوق دهد و در این بین، باشگاه‌ها سهم بسزایی در کنترل این حجم از ناهنجاری و حاشیه‌ها دارند، اما چطور می‌شود کنترل اوضاع را به دست گرفت وقتی به وضوح شاهد آن هستیم که رفتار نادرست تیم‌ها و عوامل آن در تشدید این ناهنجاری سهم بسزایی دارد؟ برای نمونه می‌توان به سلی که همین دو، سه سال پیش عطایی در بازی مس رفتسجان با لنینیات هراز امل به گوش مهاجم تیمش، یعنی عرفان جلالی نژاد،بازیکن ۲۱ساله پیشین تیم ملی و ۲۱ و ۱۸ سال ایران زد، اشاره کرد. هرچند که قبل از برخورد فیزیکی عطایی، یکی از بازیکنان دیگرش با ضربه محکمی به سینه بازیکن وارد نظر او راه داد. رفتار دور از انتظاری که در واکنش مربی و بازیکن مورد لنینیات هراز امل به اعتراض جلالی نژاد به تصمیم داور بود که به قیمت از دست دادن یک امتیاز در ست سوم برای تیمش تمام شد. در واقع یک مربی و بازیکن حرفه‌ای والیبال آنقدر در کنترل هیجانات و احساسات خود ناتوان بودند که به برخورد فیزیکی ساز یازکن خودی پرداختند و صدای آن سلیلی جنجالی حتی تاروایا نیز رفت و خشم جامعه والیبال را به دنبال داشت. رفتاری که شکلی متفاوت‌تر آن را طی سال‌های اخیر در اکثر مسابقات از روی سکوها شاهد هستیم. رفتاری که به بدعتی نادرست در والیبال ایران تبدیل شده و بی‌تردید رفتار نادرست بزرگ‌ترهای والیبال ایران در شکل‌گیری آن نقشی اساسی داشته‌است!

در چنین شرایطی که باشگاه‌ها نتوانستند به وظایف خود برای فرهنگ‌سازی و کنترل سکوها انظور که باید و شاید عمل کنند، همه نگاه‌ها به فدراسیون است. فدراسیونی که بی‌تردید می‌تواند با برخورد قاطع، بساط این بی‌نظمی‌ها و ناهنجاری‌ها را برای همیشه برچیند تا دیگر والیبال پاسوز حاشیه‌های جنجالی نباشد و لکه ننگ حاشیه‌هایی که پایش به فینال هم کشیده شده بود برای همیشه از پیشانی این ورزش محبوب پاک شود. در همین راستا چوچان نژاد، رئیس سازمان لیگ والیبال در ست چند ساعت بعد از فینال بود که از برخورد جدی با عوامل حواشی فینال خبر داد و خبرها حاکی از دستگیری چندین نفر از تماشاگرانی بود که جو سالن را متشنج کرده بودند. روز گذشته نیز تقوی، رئیس فدراسیون والیبال دستور پیگیری جدی حواشی به وجود آمده در فینال سوم لیگ برتر را صادر کرد و حتی گفته شد که دو مسبب اصلی این حواشی که با شکایت فدراسیون بازداشت شده‌اند برای بررسی و دستور قضایی به دادسرا خواهند رفت. اما بی‌تردید تنها چیزی که می‌تواند مانع از تکرار این اتفاقات ناگوار شود، پایش گذشتن باشگاه‌ها برای کنترل سکوهاست و برخوردی جدی با خاطیان، بدون در نظر گرفتن جایگاهی که دارند. در غیر این صورت باید انتظار شرایطی به مراتب بدتر را در فصل‌های بعدی داشته باشیم. شرایطی که بی‌تردید زیننده والیبال ایران نیست و آبروی آن را خدشه‌دار می‌کند.

آنچه این روزها در ورزشگاه‌های فوتسال ایران و طی رقابت‌های لیگ برتر دیده و شنیده می‌شود نمونه کامل و عیان بی‌اخلاقی، بی‌فرهنگی و لجام‌گسیختگی و انحطاط اخلاقی است.

این حجم از توهین به خانواده، این حجم از قذیب‌سازند، این لازم‌الاست یادآور شویم که اگر در فوتبال جهان بی‌سابقه نباشد، قطعاً کم‌سابقه خوانده می‌شود. بازیکنی بنا به هر علتی تصمیم به جابه‌جایی باشگاهش گرفته، اصلاً در جریان این نقل و انتقال مرکب تخلف هم شده، آری تمام این مسئله به هوادار فوتبال اجازه می‌دهد که خانواده او را با بدترین الفاظ ممکن مورد توهین قرار دهد؟

بحث رنگ در میان نیست. بحث اخلاقی و معرفتی است که ما ایرانی‌ها مدعی داشتن آن هستیم، اما آنچه این روزها دیده می‌شود، ثابت می‌کند که حداقل در ورزشگاه‌های فوتبال و مسابقات لیگ برتر کوچک‌ترین نشانی از معرفت دیده و شنیده نمی‌شود. هرچند این توهین‌ها به قدمت تاریخ فوتبال ایران است و در هیچ دوره‌ای ترک نشده، اما حجم گسترده آن طی فصلی که در حال گذراندن هفته‌های

بایانی آن هستیم، اینقدر وحشتناک است که از خجالت تمام تاریخ فوتسال ایران درمی‌آید. برتر دیده و شنیده می‌شود نیست که ورزش ایران بتواند آن را تحمل کند. این روزها شاید عده‌ای بخواهند این توهین‌ها را به یک باشگاه خاص منتسب کنند و از خودشان قدسی بسازند، اما لازم‌است یادآور شویم که اگر تاریخ فوتبال را ورق بزنید، ثابت می‌شود که هیچ تیم، باشگاه و هواداری از این قاعده مستثنا نیست و اتفاقاً آنها که خودشان را سمبل ادب و اصالت معرفی می‌کنند از همه بدتر بوده‌اند، ولی تمام اینها هم باعث نمی‌شود که چشم خود را روی اتفاقاتی که این روزها در ورزشگاه‌های کشور علیه سترگران اول تیم ملی رخ می‌دهد، ببندیم. ظاهراً اختلاف پیش آمده مستمسکی شده برای توهین و جای تأسف دارد که خیلی‌ها در شهرهای مختلف این اقدام را انجام می‌دهند، چون ظاهراً هر جایی که این توهین‌ها انجام می‌کند که حداقل در ورزشگاه‌های فوتبال و مسابقات لیگ برتر کوچک‌ترین نشانی از معرفت دیده و شنیده نمی‌شود. هرچند این توهین‌ها به قدمت تاریخ فوتبال ایران است و در هیچ دوره‌ای ترک نشده، اما حجم گسترده آن طی فصلی که در حال گذراندن هفته‌های

رنگینک فقط یک عدد است

کاپیتان تیم‌ملی تنیس روی میز زنان ایران در تازه‌ترین رنگینک ITTF (فدراسیون جهانی) در رتبه ۲۱۶ قرار گرفت. ندا شهباسری در گفت‌وگو با مهر ضمن اشاره به تعداد کم اعزام‌ها و هزینه زیاد حضور در مسابقات خارجی گفت: «به خاطر شیوع کرونا و کم‌رنگ شدن حضورم در مسابقات مختلف، جایگاهی ۱۳۰ جهان را از دست دادم. کرونا، رنگینک و مسیرم را خواب کرد، چون اگر حضور در میدان ادامه پیدا می‌کرد، می‌توانستم خود را به رده زیر ۱۰۰ برسانم. البته رنگینک خیلی روی عملکرد من تأثیر نداشته است. اعتقاد دارم رنگینک در خیلی از موارد فقط یک عدد است، چون خود من بارها بازیکنانی را که رنگینک بالاتر تعیین‌کننده عملکرد و سطح بازیکنان نیست، اگر می‌توانستم در رقابت‌های زیادی شرکت داشته باشم، قطعاً رنگینکم عدد است، چون خود من بالاتر بهتر و بالاتر بود. رنگینک واقعی من این نیست و می‌توانم رنگینک زیر ۱۰۰ داشته باشم، اما وقتی شرایط حضور در همه مسابقات را ندارم نتیجه غیر از این نمی‌شود. با توجه به تعدد مسابقات و بازیکنان، بودجه فدراسیون پاسخگوی همه اعزام‌ها نیست. سایر کشورها مانند ما مشکل بودجه برای اعزام ندارند، به‌خصوص اروپایی‌ها به خاطر فاصله کم کشورشان با دیگر کشورها خیلی راحت در مسابقات شرکت می‌کنند.»

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

گفت‌وگو با ندا شهباسری

ورزش‌شیر

سرویس ورزشی ۰۹۰۸۵۲۲۰۶۰

یکشنبه ۲۴ فروردین ۱۴۰۴ | ۱۴ شوال ۱۴۴۶ | روزنامه جوان | شماره ۲۷۲۸

اوج بی‌اخلاقی هواداران بافحاشی

□□□□

با تمام این حرف‌ها جو به وجود آمده اصلاً قابل قبول نیست. باشگاه‌های فوتسال مللاً پیشوند فرهنگی را پشت نام خود دارند، اما حتی حاضر نیستند به‌صورت نمایشی هم که شده این فرهنگ را نشان دهند. آنچه که شامگاه جمعه در یزد رخ داد، یک فاجعه تمام‌عیار بود که اگر بنا باشد مانند هفته‌های قبل هیچ واکنشی به آن نشان داده نشود، حتماً در شهرهای دیگر هم تکرار خواهد شد. حرف‌های علیرضا پیراوند بعد از بازی مقابل چادرملو هر چند بسیار ناپسندکننده است، اما باید مورد توجه فدراسیون نشینان قرار بگیرد تا کاری انجام دهند: «حیف‌است این بچه‌ها برای تماشای بازی می‌آیند و فحش ناموس، خواهر و مادر می‌دهید. مردم کشتی‌ها خیلی مهربان هستند. من نمی‌دانم چه گانه‌ی کرده‌ام. فقط نگران مادر، خواهر و همسر هستم. دست همه را می‌بوسم؛ فقط فحش خواهر و مادر ندهید. وقتی قرار است کشویید بخوایید فقط پنج دقیقه فکر کنید که امروز در ورزشگاه چه چیزهایی به شما فروخته می‌شود؟ آیا همه فحاشی و حاشیه‌سازی پایان دهد من گفتید. چه کاری با شما کردم؟ برای خودم ناراحت نیستم؛ برای جوانانی ناراحت هستم که قرار است جای من را بگیرند و فوتبال بازی کنند. آنها پیش خود می‌گویند وقتی این رفتارها با

□□□□

مسائل مالی و تمرین بدون مربی آسیب‌دیدگی سعیدافروز، قهرمان پرتاب نیزه ایران در پارالمپیک پاریس را تشدید و احتمال حضور او در مسابقات جهانی هند را کم‌رنگ کرده است: «بعد از پارالمپیک پاریس درد کمی در ناحیه کتفم داشتم و چون تمریناتم را بدون مربی در شهرستان پیگیری می‌کردم اوضاع بدتر هم شد. البته مربی سه ماه پیش به کرمان آمد و چند روزی تمریناتم را تحت نظر او انجام دادم، اما به دلیل هزینه‌های بالای اسکان و عدم حمایت از جایی ناچار شد برگرده. در حال حاضر هفت ماه است که بدون مربی تمرین می‌کنم و این باعث تشدید آسیب‌دیدگی‌ام شده است، به‌طوری‌که اگر چه ۲۰ جلسه فیزیوتراپی و دو مرحله تزریق پی‌آرپی داشته‌ام، اما هنوز آسیب‌دیدگی کتف راستم بهبود پیدا نکرده و هنگام بدنسازی و پرتاب درد زیادی دارم، چون خود من بالاتر بود. رنگینک واقعی به روزی یک ساعت بدنسازی و یک ساعت پرتاب کاهش داده‌ام تا درد کتفم بیشتر نشود. از این رو نه تنها امکان شرکت در مسابقات انتخابی تیم ملی را ندارم که در صورت ثبت‌بودن فدراسیون پاسخگوی مسابقات جهانی هند نیز نرم. قبل از پارالمپیک تحت حمایت این کمیته بودم و مشکلی نبود، اما بعد از مسابقات پاریس هیچ کس تماسی با من برای پیگیری شرایطم نگرفته است.»

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

گفت‌وگو با سعیدافروز

استقلال در منطقه سقوط مدیران در فکر هم‌اندیشی

هر چه به پایان لیگ‌برتر فوتبال نزدیک می‌شویم، هواداران استقلال بیش از پیش نگران رقم خوردن اتفاق تلخ و جبران‌ناپذیری هستند که اعتبار و شأن آبی‌ها را تا ابد زیر سؤال خواهد برد. هر چند آقایان مدیر و مالک باشگاه سرگرم برگزاری هم‌اندیشی و شواف‌های همیشگی هستند، ولی خطر سقوط به‌دسته پایین بسیار جدی و بی‌خیالی مستولان کمر استقلال را شکسته است.

یک و ماه نیم از آخرین بازی که استقلال طعم برد را چشید، می‌گذرد و از دربی به بعد آبی‌ها همین که مساوی کنند برایشان حکم پیروزی دارد. تیمی که فصل گذشته مدعی قهرمانی بود و جام را در بازی آخر از دست داد، این فصل به حال و روزی افتاده که برای فرار از جمع فانوس به داستان، هیچ برنامه و تدبیری ندارد. بعد از باخت به فولاد، تاجرنیا، رئیس هیئت‌مدیره باشگاه و نماینده تام‌الاختیار هلدینگ خلیج فارس در باشگاه خبر از برگزاری جلسه هم‌اندیشی با حضور دلسوزان استقلال، آن هم با فوریت را داد!

کدام دلسوز؟ کدام هم‌اندیشی؟ مگر از استقلال چیزی هم باقی مانده که بخواهید در موردش هم‌اندیشی کنید؟

آن زمان که با آب و تاب حرف از واگذاری سرخایی‌ها زده می‌شد و همه روی بحث اهلیت خریداران تأکید داشتند، هیچ کس حرفی از بررسی میزان فهم فوتبالی مدیران جدید، درک آنها از اعتبار و پیشینه باشگاه استقلال و تخصص مدیران مثلاً خصوصی‌زد، بودجه کلان و مرتفع کردن مشکلات اقتصادی اصلی‌ترین مزیتی بود که برای هلدینگ پتروشیمی مطرح شد، ولی خیلی زود مشخص شد پول همه چیز نیست و تدارک و شناختی از فوتبال و مدیریت آن وجود نداشته باشد، قهرمانی و سهمیه آسیا که هیچ، بقا در لیگ‌برتر نیز تبدیل به رؤیای می‌شود.

اوضاع هر لحظه وخیم‌تر می‌شود و حضور پنح مربی مختلف هم نتوانسته ردی را دو کند. کنوآم، بختیاری‌زاده، موسیماه، دوباره بختیاری‌زاده، محمد نوازی و بوژوویج. دیگر باید چهره مربی دیگر روی نیمکت بنشیناد و پول‌های بی‌زبان را خرجش کنید تا بپذیرید سرمنشأ اصلی این مصیبت‌ها مدیر بی‌سی است، نه فنی. درست است که عملکرد تیم ضعیف است، خبری از انسجام و اتحاد نیست، برخی بازیکنان ساز خود را می‌زنند، برخی‌ها به اذعان پیشکسوتان در زمین راه می‌روند و مربیان هم برای انتخاب استقلال دچار سرگیجه شده‌اند، ولی همه می‌دانند اگر مدیریت قدری حرفه‌ای فکر می‌کرد و به اندازه کافی فوتبال را می‌شناخت، استقلال الان در این سیاه‌چاله گیر نیفتاده بود.

اگر فوتبال را می‌شناختید در این هفته‌های بایانی حرف از انتخاب سرمربی جدید می‌زدید. بعد از شکست برابر فولاد شنیدن نام برخی مربیان امتحان پس داده داخلی بسوده عجیب تمام‌های که گویا برخی قدیمی‌ها دنبال روی کمد آمان شان هستند و همان‌ها هم می‌دانند این کارشان چیزی جز خیانت به استقلال نیست. حربه تغییر کادرفنی اگر کارساز بود تاالان باید حرام تیم تمام می‌شد، ولی درست می‌دهید. همین مشکلات عمیق فنی و غیرفنی تیم برای همگان آشکار شد و هر کسی را هم آوردند، نتوانست چاره‌ای پیدا کند. با این اوضاع جلسه هم‌اندیشی قرار است کدام درد استقلال را درمان کند؟ جالب است اعضای هیئت‌مدیره باشگاه سکوت پیشه کرده‌اند و حرفی در مورد این وضعیت نمی‌زنند. رئیس هیئت مدیره نیز تصور می‌کند اگر در شبکه اجتماعی چند خط بنویسد، وظیفه‌اش را انجام داده است. واقعیت اما چیز دیگری است، ناپی‌قهرمان فصل گذشته که فقط یک امتیاز کم آورد در فریبند از رتبه دوازدهم هم پایین‌تر خواهد آمد و آن وقت دیگر چه فرقی می‌کند، زینت بدولی بوده یا خصوصی. حداقل آن زمان که دولتی بود و قبل از آنکه هواداران مقابل ساختمان وزار تخانه تجمع کنند، وزاری ورزش به خودشان زحمت می‌دادند و برای خالی نبودن عرضه حرف از گرفتن تصمیمات جدی می‌زدند.

جام جهانی ۲۰۳۰ با ۶۴ تیم!

التخادر دو مینگز، رئیس کنفدراسیون فوتبال امریکای جنوبی، (CONMEBOL) سندی رامضا کرد و به‌طور رسمی از فیفا خواست جام جهانی ۲۰۳۰ (همزمان با ۱۰۰ سالگی برگزاری این رقابت‌ها) با حضور ۶۴ تیم برگزار شود. جام جهانی ۲۰۳۰ به میزبانی مشترک سه کشور اسپانیا، مراکش و برتغال برگزار می‌شود. البته طبق اعلام فیفا، سه کشور آرژانتین، پاراگوئه و اروگوئه هم در این میزبانی مشارکت خواهند داشت. دو مینگز درباره ایده برگزاری جام جهانی با حضور ۶۴ تیم گفت: «معتقدیم جشن صدمین سالگرد برگزاری جام جهانی باید منحصراً به‌فرد باشد، چون فقط یک‌بیار در یک قرن رخ می‌دهد. به همین دلیل است که پیشنهاد حضور ۶۴ تیم در جام جهانی را به‌فیفا ارائه دادیم. به این ترتیب خیلی از کشورها فرصت حضور در جام جهانی را پیدا خواهند کرد.» از سال ۱۹۹۸ این تورنمنت با حضور ۳۲ تیم برگزار می‌شود. برای اولین بار در جام جهانی ۲۰۲۶ که آمریکا، کانادا و مکزیک برگزار خواهد شد، قرار است ۴۸ تیم در بزرگ‌ترین رویداد فوتبالی جهان حاضر شوند. پیشتر جیبانی ایفانئتینو این ایده را جالب خوانده و بررسی آن را ضروری دانسته بود.

نشانه آگهی: ۱۴۰۴۰۱۲۴

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۱/۲۴

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۲/۰۹

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک منطقه یک فریون

نشانه آگهی: ۱۹۰۵۹۷

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک ناحیه سه کرج

نشانه آگهی: ۱۹۰۵۹۷

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک ناحیه سه کرج

نشانه آگهی: ۱۹۰۵۹۷

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک ناحیه سه کرج

نشانه آگهی: ۱۹۰۵۹۷

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک ناحیه سه کرج

نشانه آگهی: ۱۹۰۵۹۷

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک ناحیه سه کرج

نشانه آگهی: ۱۹۰۵۹۷